31979L0923

1979.11.10. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 281/47

A TANÁCS IRÁNYELVE
(1979. október 30.)
a mészhéjú állatok vizeinek minőségi követelményeiről

(79/923/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára (1),

tekintettel az Európai Parlament véleményére (2),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére (3),

mivel a környezet védelme és minőségének javítása szükségessé teszi konkrét intézkedések bevezetését a vizek, többek között a mészhéjú állatok halászatára használt vizek szennyezésének megakadályozására;

mivel szükséges a mészhéjú állatok egyes állományait megvédeni a szennyezőanyagok tengerbe öntésének káros következményeitől;

mivel az Európai Közösségek 1973-as (4) és 1977-es (5) környezetvédelmi cselekvési programjai előírják, hogy közösen kell megállapítani a környezettel kapcsolatos különböző minőségi elvárásokat, különösen a vizekkel, ezen belül a mészhéjú állatok halászatára használt vizekkel kapcsolatos elvárásokat;

mivel a tagállamokban már meglévő, a mészhéjú állatok halászatára használt vizek minőségi elvárásait rögzítő előírások különbözősége egyenlőtlen versenyfeltételeket teremthet, és így közvetlenül befolyásolhatja a közös piac működését; mivel ezért az erre vonatkozó jogszabályokat közelíteni kell a Szerződés 100. cikkének értelmében;

mivel a jogszabályok eme közelítését össze kell kapcsolni közösségi szintű intézkedésekkel, hogy átfogó szabályozás segítségével megvalósuljon a Közösség egyik célkitűzése a környezetvédelem és az életminőség javítása terén; mivel ezzel kapcsolatban bizonyos speciális előírásokat kell kialakítani; mivel az erre a célra szükséges felhatalmazásokat a Szerződés nem biztosítja, ezért szükséges annak 235. cikkéhez fordulni;

mivel az irányelv céljainak eléréséhez szükséges, hogy a tagállamok kijelöljék azokat a vizeket, amelyekre az irányelv vonatkozik, és hogy megállapítsák a bizonyos paramétereknek megfelelő határértékeket; mivel az irányelv rendelkezései alá eső vizek állapotát a kijelöléstől számított hat éven belül ezekhez az értékekhez kell igazítani;

mivel a mészhéjú állatok halászatára használt vizek szükséges minőségének megállapítására egy meghatározott minimális számú mintát kell venni, és azokon a mellékletben leírt paraméterekre vonatkozó méréseket el kell végezni; mivel a mérések eredményének fényében a mintavétel gyakorisága csökkenthető vagy a mintavétel el is hagyható;

mivel bizonyos természeti körülményeket a tagállamok nem képesek befolyásolni, ezért meg kell engedni az irányelvtől való eltérés lehetőségét bizonyos esetekben;

mivel a műszaki és tudományos fejlődés szükségessé teheti egyes, a mellékletekben leírt elvárások gyors módosítását; mivel az ebből a célból szükséges intézkedések bevezetésének megkönnyítése érdekében olyan eljárást kell megállapítani, amely szoros együttműködést alakít ki a tagállamok és a Bizottság között; mivel ennek az együttműködésnek a tudományos és műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítással foglalkozó bizottság keretében kell megtörténnie, amelyet a halak életének megóvása érdekében védelmet vagy javítást igénylő édesvizek minőségéről szóló, 1978. július 18-i 78/659/EGK tanácsi irányelv (6) 13. cikke hozott létre;

mivel ez az irányelv önmagában nem biztosíthatja a mészhéjú állatokból készült termékek fogyasztóinak védelmét; mivel az erre vonatkozó javaslatokat a lehető leghamarabb be kell nyújtani a Bizottságnak,

(1) HL C 283., 1976.11.30., 3. o.
(2) HL C 133., 1977.6.6., 48. o.
(3) HL C 114., 1977.5.11., 29. o.
(4) HL C 112., 1973.12.20., 3. o.
(5) HL C 139., 1977.6.13., 3. o.
(6) HL L 222., 1978.8.14., 1. o.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezen irányelv a mészhéjú állatok halászatára alkalmas vizek minőségére vonatkozik, és alkalmazandó mindazokra a partmenti és édesvízzel kevert tengervizekre, amelyekről a tagállamok megállapítják, hogy védelemre vagy javításra szorulnak a bennük élő héjas (egy- és kéthéjú) puhatestű állomány életének és növekedésének biztosítása érdekében, és ezzel hozzájárulnak az ember által közvetlenül fogyasztható, mészhéjú állatokból készült termékek jó minőségéhez.

2. cikk

A tagállamok által kijelölt vizekre vonatkozó paraméterek felsorolása a mellékletben található.

3. cikk

(1) A tagállamok a kijelölt vizekkel kapcsolatban megállapítják a mellékletben szereplő paraméterek értékeit, a G vagy I oszlopban megadott érték esetén. Mindkét oszlopban szereplő megállapításokat be kell tartaniuk.

(2) A tagállamok nem állapíthatnak meg a melléklet I oszlopában megadottnál kevésbé szigorú értékeket, ugyanakkor törekednek a G oszlopban feltüntetett értékek betartására, a 8. cikkben leírt elv figyelembevételével.

(3) A „szerves halogéntartalmú anyagok" és „fémek" kategóriájába tartozó szennyezőanyagok kibocsátásával kapcsolatban a tagállamok által a a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 1976. május 4-i 76/464/EGKtanácsi irányelv [1] alkalmazása során megállapított kibocsátási követelményeket kell alkalmazni, párhuzamosan a minőségi célkitűzésekkel és az ezen irányelvben megállapított egyéb kötelezettségekkel, különösen a mintavételre vonatkozóan.

4. cikk

(1) A tagállamok, először az ezen irányelvről szóló értesítésétől számított két éven belül, kijelölik a mészhéjú állatok halászatára használt vizeket.

(2) A tagállamok ezt követően további vizeket is kijelölhetnek.

(3) A tagállamok később módosíthatják bizonyos vizek kijelölését, különösen a kijelölés időpontjában előre nem látható körülmények fellépése esetén, a 8. cikkben leírt elv szem előtt tartásával.

5. cikk

A tagállamok programokat alakítanak ki a szennyeződés csökkentésére és annak biztosítására, hogy a 4. cikknek megfelelően a kijelölt vizek a kijelöléstől számított hat éven belül megfeleljenek mind a tagállamok által a 3. cikknek megfelelően megállapított értékeknek, mind a melléklet G és I oszlopában található megállapításoknak.

6. cikk

(1) Az 5. cikk alkalmazása céljából a kijelölt vizek az ezen irányelvben foglalt előírásoknak megfelelnek, amennyiben az ezekből a vizekből a mellékletben meghatározott minimális gyakorisággal, ugyanazon a mintavételi helyen, 12 hónapon keresztül vett minták megfelelnek mind a tagállamok által a 3. cikknek megfelelően megállapított értékeknek, mind a melléklet G és I oszlopában található megállapításoknak, a következő mértékben:

– a minták 100 %-a megfelel a „szerves halogéntartalmú anyagok" és a „fémek" paramétereknek,

– a minták 95 %-a megfelel a „sótartalom" és „oldottoxigéntelítettség" paramétereknek,

– a minták 75 %-a megfelel a mellékletben felsorolt egyéb paramétereknek.

Amennyiben a 7. cikk (2) bekezdése értelmében a mintavételi gyakoriság a „szerves halogéntartalmú anyagok" és a „fémek" kategóriák kivételével az összes paraméter szempontjából ritkább a mellékletben megszabottnál, minden mintának meg kell felelnie a fent említett értékeknek és megállapításoknak.

(2) Amennyiben a tagállamok által a 3. cikknek megfelelően megállapított értékek, vagy a melléklet G és I oszlopában található megállapítások katasztrófa következtében nem valósulnak meg, az ilyen eseteket nem kell figyelembe venni az (1) bekezdésben megállapított százalékok kiszámolásánál.

7. cikk

(1) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai mintavételeket folytatnak le, amelyeknek minimális gyakorisága a mellékletben található.

(2) Amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság megállapítja, hogy a kijelölt vizek minősége jelentősen jobb, mint ami a 3. cikkben és a melléklet G és I oszlopában található megállapításokban leírt értékek alkalmazásából adódna, a mintavételi gyakoriságot csökkenteni lehet. Ahol nem áll fenn szennyeződés és a vízminőség romlásának lehetősége, a hatáskörrel rendelkező hatóság dönthet úgy, hogy mintavétel nem szükséges.

(3) Amennyiben a minták által mutatott értékek nem felelnek meg a 3. cikk szerint megállapított vagy a melléklet G és I oszlopában található megállapításokban leírt értékeknek, a hatáskörrel rendelkező hatóság feladata eldönteni, hogy ez a véletlennek

[1] HL L 129., 1976.5.18., 23. o.

köszönhető, természeti jelenség eredménye vagy szennyeződés áll fenn, és ennek megfelelő intézkedéseket tenni.

(4) A tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága dönti el a mintavétel pontos helyszínét, annak távolságát a legközelebbi olyan ponttól, ahol szennyező anyagok jutnak a vízbe, és azt, hogy milyen mélységben történjen a mintavétel, a helyi környezeti viszonyok figyelembevételével.

(5) A szükséges paraméterekre vonatkozó elemzési módszerek (referenciamódszerek) a mellékletben találhatók. Azoknak a laboratóriumoknak, amelyek más módszereket használnak, biztosítaniuk kell, hogy az eredményeik egyenértékűek vagy összehasonlíthatóak legyenek a mellékletben megszabott eredményekkel.

8. cikk

Az ezen irányelv alapján hozott intézkedések alkalmazása semmilyen körülmények között nem vezethet közvetve vagy közvetlenül a part menti vagy édesvízzel keveredett tengervíz szennyeződésének növekedéséhez.

9. cikk

A tagállamok bármikor megállapíthatnak az ezen irányelvben leírtaknál szigorúbb értékeket a kijelölt vizekre. Megállapíthatnak továbbá előírásokat olyan jellemzőket illetően is, amelyek ezen irányelvben nem szerepelnek.

10. cikk

Amennyiben egy tagállam mészhéjú állatok halászatára használt vízterületet szándékozik kijelölni egy másik tagállam határának közvetlen közelében, a két tagállamnak konzultálnia kell, hogy megállapítsák, meddig terjed ki az ezen irányelv előírásai alá eső vízterület, és hogy milyen konzekvenciákat lehet levonni a közös minőségi célkitűzésekből; ezeket a konzekvenciákat mindkét államnak külön kell levonnia, a hivatalos konzultációt követően. A Bizottság ezeken a tanácskozásokon jelen lehet.

11. cikk

Rendkívüli időjárási vagy földrajzi körülmények esetén a tagállamok eltérhetnek ezen irányelv előírásaitól.

12. cikk

Azokat a módosításokat, amelyeknek célja a mellékletben megállapított elemzési módszereknek és a táblázat G értékeinek a műszaki és tudományos fejlődéshez történő hozzáigazítása, a 78/659/EGK irányelv 13. cikke által létrehozott bizottság hozza meg, az ugyanazon irányelv 14. cikkében szabályozott eljárásnak megfelelően.

13. cikk

Ezen irányelv alkalmazása céljából a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot a következőkről:

– a 4. cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően kijelölt vizek listája, egyszerűsített formában,

– bizonyos vizek kijelölésének felülvizsgálata a 4. cikk (3) bekezdésének megfelelően,

– azok az előírások, amelyek az új paraméterek megállapítására szolgálnak, a 9. cikkben leírtaknak megfelelően.

Amennyiben egy tagállam a 11. cikkben leírtakat alkalmazza, arról haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot, meghatározva az intézkedések okát és várható időtartamát.

Általában véve a tagállamok a Bizottság megalapozott kérésére tájékoztatják azt minden olyan információról, amely ezen irányelv alkalmazásához szükséges.

14. cikk

(1) A 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott első kijelölést követően a tagállamok hat év múlva, és ezt követően rendszeres időközönként, részletes jelentést juttatnak el a Bizottsághoz a kijelölt vizekről és azok alapvető jellemzőiről.

(2) A Bizottság, az érintett tagállam előzetes hozzájárulásával, ezeket az adatokat közzéteszi.

15. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől számított két éven belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

16. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1979. október 30-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. O'KENNEDY

MELLÉKLET

A MÉSZHÉJÚ ÁLLATOK HALÁSZATÁRA HASZNÁLT VIZEK MINŐSÉGE

	Paraméter	G	I	Elemzési referenciamódszer	Mintavétel és mérés minimális gyakorisága
1.	pH pH egység		7–9	– Elektrometria helyben mérve a mintavétel időpontjában	negyedévenként
2.	Hőmérséklet °C	A mészhéjú állatok halászatára használt vizekbe történő kibocsátás nem emelheti a víz hőmérsékletét 2 °C-nál nagyobb mértékben a nem szennyezett víz hőmérsékletéhez képest		– Hőmérsékletmérés helyben mérve a mintavétel időpontjában	negyedévenként
3.	Elszíneződés (szűrés után) mg Pt/l		A mészhéjú állatok halászatára használt vizekbe történő kibocsátás nem okozhat nagyobb mértékű elszíneződést szűrés után 10 mg Pt/l-nél a nem szennyezett víz színéhez képest	– átszűrés 0,45 µm-es membránon – fotometrikus eljárás a platina-kobalt skála használatával	negyedévenként
4.	Szuszpendált szilárd anyagok mg/l		A mészhéjú állatok halászatára használt vizekbe történő kibocsátás nem okozhatja a vizek szuszpendált szilárdanyag-tartalmának 30 %-nál nagyobb mértékű növekedését a nem szennyezett víz szuszpendált szilárdanyag-tartalmához képest	– átszűrés 0,45 µm-es membránon, megszárítás 105 °C-on és súlymérés – centrifugálás (legalább öt percen keresztül, 2 800 és 3 200 g közötti átlagos gyorsulással), megszárítás 105 °C-on és súlymérés	negyedévenként
5.	Sótartalom ezrelék	12–38 ezrelék	– ≤ 40 ezrelék – A mészhéjú állatok halászatára használt vizekbe történő kibocsátás nem okozhatja a sótartalom 10 %-nál nagyobb mértékű növekedését a nem szennyezett víz sótartalmához képest	Konduktometria	havonta

	Paraméter	G	I	Elemzési referenciamódszer	Mintavétel és mérés minimális gyakorisága
6.	Oldott oxigéntelítettség %	≥ 80 %	– ≥ 70 % (átlagos érték) – Amennyiben egy adott mérés 70 %-nál alacsonyabb értéket mutat, a mérést meg kell ismételni – Egy adott mérés nem mutathat 60 %-nál alacsonyabb értéket, kivéve, ha ez nem jár káros következményekkel a mészhéjú állatok telepei számára	– Winkler-módszer – Elektrokémiai eljárás	havonta legalább egy, a mintavétel napján alacsony oxigéntartalmú mintával. Ha gyanítható, hogy az oxigéntartalom egy nap folyamán nagymértékben ingadozik, egy nap legalább két mintavételre van szükség
7.	Szénhidrátok kőolajból		A mészhéjú állatok halászatára használt vizek nem tartalmazhatnak olyan mennyiségű szénhidrogént, hogy az: – látható bevonatot képezzen a víz felszínén vagy a mészhéjú állatokon, – káros hatással legyen a mészhéjú állatokra	Vizuális vizsgálat	Negyedévenként
8.	Szerves halogéntartalmú anyagok	Az egyes anyagok jelenléte a mészhéjú állatok húsában csak olyan mértékű lehet, hogy, az 1. cikk értelmében, ne befolyásolja károsan a mészhéjú állatokból készült termékek minőségét	Az egyes anyagok jelenléte a mészhéjú állatok halászatára használt vizekben vagy az állatok testében nem érheti el vagy haladhatja meg azt a mértéket, ami káros hatással van a mészhéjú állatokra és lárváikra	Gázkromatográfia megfelelő oldószerrel történő kivonás és tisztítás után	Félévenként
9.	*Fémek* Ezüst Ag Arzén As Kadmium Cd Króm Cr Réz Cu Higany Hg Nikkel Ni Ólom Pb Cink Znmg/l	Az egyes anyagok jelenléte a mészhéjú állatok húsában csak olyan mértékű lehet, hogy, az 1. cikk értelmében, ne befolyásolja károsan a mészhéjú állatokból készült termékek minőségét	Az egyes anyagok jelenléte a mészhéjú állatok halászatára használt vizekben vagy az állatok testében nem érheti el vagy haladhatja meg azt a mértéket, ami káros hatásokat okozhat a mészhéjú állatokra és lárváikra. Ezeknek a fémeknek a szinergikus hatásait figyelembe kell venni	Az atomok felszívódásának spektrometrikus vizsgálata (atomabszorpciós spektofotometria), ahol szükséges, sűrítést és/vagy kivonást követően	Félévenként

	Paraméter	G	I	Elemzési referenciamódszer	Mintavétel és mérés minimális gyakorisága
10.	Fekál coliformok/100 ml	≤ 300 a mészhéjú állatok húsában és a mészhéjú állatok köpenyüregét kitöltő folyadékban (1)		Folyadékban történő hígítás és erjesztés, legalább három kémcsőben három különböző oldatban. A pozitívnak bizonyult kémcsöveket másodlagos megerősítő vizsgálatnak kell alávetni. Kiszámítás a legvalószínűbb szám szerint. Inkubációs hőmérséklet: 44 °C ± 0, 5 °C	negyedévenként
11.	Olyan anyagok, amelyek befolyásolják a mészhéjú állatok ízét		Koncentrációjuk nem érheti el azt a szintet, hogy károsan befolyásolja a mészhéjú állatok ízét	Ízlelés útján történő vizsgálat, amennyiben ilyen anyag jelenléte feltételezhető	
12.	Szaxitonin (páncélos ostorosok által kibocsátott)				

Rövidítések:

G = irányadó érték

I = kötelező érték

(1) Azonban a mészhéjú állatokból készült termékek fogyasztóinak védelmét célzó irányelv megalkotásáig ez az érték kötelezően betartandó minden olyan vízterületen, ahol közvetlen emberi fogyasztásra alkalmas mészhéjú állatok élnek.